

ת"פ (נתניה) 68013-11-22 - מדינת ישראל ייחידת תביעות שלוחת נתניה ע"י נ' זיו שמעוני

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 22-11-68013 מדינת ישראל נ' שמעוני
לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיה זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל ייחידת תביעות
המAssertionה שלוחת נתניה ע"י ב"כ עוה"ד יורו
קורנברג
נגד

הנאשם זיו שמעוני
ע"י ב"כ עוה"ד אלטיט

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג, לפי סעיף 2(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובתקיפה סתם בן זוג, עבירה לפי סעיף 379 + 382(ב) לחוק העונשין. אצין כי הנאשם זוכה מהאישום השני שייחס לו ביצוע עבירה של תקיפה סתם - בן זוג.

כתב האישום

2. לפי האישום הראשון, ביום 24.5.2022 בשעה 07:00 או סמוך לה, על רקע ויכוח תקף הנאשם את בת זוגתו, בכר שבעט ברגלה וכן היכה אותה בידה מספר פעמים באמצעות טלפון נייד. עקב מעשיו של הנאשם נגרמו למחלונות חבלות והמטומות בידה השמאלית.

3. לפי האישום השלישי, ביום 28.9.2019 בשעה שנייה ידועה במדוק, סעד הנאשם עם בנותיו בשולחן האוכל, ומשהbatchין כי המתלוונת מצילמת אותו באמצעות טלפון נייד, זרק לעברה חתיכת גבינה צהובה. משלא חדלה המתלוונת מלצלם את הנאשם, האחרון התרומם משולחן האוכל והסיט את מכשיר הנייד מידה של המתלוונת בחזקה.

4. בין הצדדים לא גובשה הסכמה לעניין העונש שראו שיושת על הנאשם, וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמייטב שיקול דעתו המקצועית.

טייעוני הצדדים לעונש

5. המ Assertionה בטיעוניה עמדה על הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם, וביהם זכותה של המתלוונת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה וכן זכותה לשלווה ולתחושת ביטחון. בסキירת נסיבות ביצוע העבירה הפניה המ Assertionה לעיקרי הכרעת הדין והדגישה את החומרה הגלומה באלימות

נגד בת זוג על רקע סכסוך גירושין, ותוצאתו היא תופעה חררתו חמורה ומוכרת המחייבת הרתעת הרבים והיחיד. מטעמים אלו, ובהתבסס על פסקי דין המשקפים לדעתה מדיניות הענישה המקובלת, עתירה המאושרה לקבוע מתחם ענישה אחד בגין שני האישומים, ולהעמיד את הרף תחתון על 6 חודשים.

6. באשר לקביעת העונש בגין המתחם זו קפה המאושרה לזכות הנאשם את גלו ונסיבותו האישיות כמו גם את העובדה כי זהו לו המעד המשפטי הראשון. לצד זאת, הזירה המאושרה כי הנאשם בחר לנحال את משפטו עד תום ולכן אין זכאי להקללה הנינתנת למי שמודה וمبיע חרטה על מעשייו. מטעמים אלו, ולאור חוסר התובנה של הנאשם לפסול במעשהיו כמו גם העדרו של אופק שיקומי, סבורה המאושרה כי ישנו סיכון להישנות עבירות אלימות. משכך, העונש הרاوي לנאשם, כך לדברי המאושרה, הוא 7 חודשים מסר לרכיביו בעבודות שירות ורכיבים נוספים.

7. מנגד טען ב"כ הנאשם כי המתחם אליו עותרת המאושרה מחמייר יתר על המידה ואין توأم את נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנווגת. בתוך כך התרcz הטיעון, במעשהיה של המתלוונת והתנווגותה כלפי הנאשם. לשיטת ההגנה, בניגוד למקרים אחרים המובאים לפתחו של בית המשפט, במקרה זה, לא מדובר בסיפורו של גבר אלים ואישה מוחלשת ואומללה, אלא שההפרק הוא הנכון, המתלוונת היא אישה כוחנית ובעל צורך בשליטה, הוצאה את הנאשם משלוותו, פגעה בפרטיו, נהגה בתקפנות כלפי וכלפי אחواتו, ואלמלא התנווגותה זו, לא היה פועל הנאשם כפי שפועל. עוד נטען כי הפגיעה הפיזית במטלונת היא מינורית. לפיכך, ותוך הבחנה בין פסקי הדין שהציגה המאושרה מתחם הנאשם, אליבא ההגנה, את מתחם הענישה יש לקבוע בין קנס והתחייבות להימנע מעבירה ועד למסר מותנה.

8. באשר לקביעת העונש בגין המתחם, הפנה ב"כ הנאשם לנסיבות המצדיקות התחשבות בנסיבות הדין. בין אלו מינה את גלו של הנאשם, היותו אב מסור ואוהב לילדיו, אדם נורטטיבי שגדל במשפחה ערכית ושירות שירות צבאי מלא, אדם שעד לאירועים מושא האישום לא הסתבר עם החוק. כן ביקש ב"כ הנאשם כי ינתן משקל לפרק הזמן הממושך שחלף מאז שבוצעו העבירות, והציג שהתלוונת באישום השלישי הוגשה בשינוי רב. כן עמד ב"כ הנאשם על זכותו של הנאשם לנHAL משפט, בפרט שהניהול הוביל לזכויו הנאשם מהאישום השני, ואפשרה לבית המשפט לעמוד מקרוב על אופייה של המתלוונת כמו גם על טיבה של מערכת היחסים הזוגית ועל כך שהמਐה נקטה באכיפה ברנית בהחלטה להעמיד את הנאשם לדין ולא את המתלוונת. לסיום נטען כי כוון הקשר עם המתלוונת הוא קורקיי ונסוב על סוגיות גידול הילדים, והנאשם מקיים את הסדרי הראייה בהתאם למוסכם ולוקח חלק פעיל בגידולם של הילדים.

9. בשל האמור, טענה ההגנה כי העונש הרاوي שיוות על הנאשם התחייבות להימנע מעבירה וקנס, ללא מסר על תנאי.

10. הנאשם ניצל את זכותו למסירת דבר אחרון ו אמר את הדברים הבאים: "אני מצטרע. אין לי יותר מה להוסיף".

דין והכרעה

11. אפתח פרק זה ואומר כי המעשים המוחשים לנאשם התרחשו במועדים שונים שאינם סמוכים זה לזה, ולנוכח פער הזמנים הרב, היה נכון וראוי לקבוע מתחם נפרד עבור כל אישום. עם זאת, לנוכח עמוד 2

הזיקה בין המיעשים ולנווכח עתירתם המשותפת של הצדדים אראה בהם כאירוע עברייני אחד, תוך התחשבות במספר המיעשים העבריניים המרכיבים את האירוע לצורך קביעת גבולות המתחם. מובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידת נספת של חומרה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאת לחרור על הדברים (ראו [ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל \(24.6.2015\)](#), [ע"פ 2519/14 אבו קיuan נ' מדינת ישראל \(29.10.2021\)](#), [ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל \(29.12.2014\)](#), [ע"פ 1261/15 דلال נ' מדינת ישראל \(13.9.2015\)](#)).

קביעת מתחם העונש הולם

12. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון הילמה וטור מתן משקל לערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנאהga, והכל בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

13. בהכרעת הדין פורטו בהרחבה הרקע והנסיבות עליו נסוב כתוב האישום כמו גם הראיות והניסיוקים אשר היוו את הבסיס להרשעתו של הנאשם. אזכור כי לצורך קביעת המתחם בית המשפט נדרש לנסיבות המקרא בכללותן כפי שהוכחו בפניו והוא לא מוגבל לעובדות כתוב האישום כפי שנוהג כאשר ניתנת הודהה נאשם מבלתי ששמעו ראות.

14. הנאשם במעשה פגע בבת זוגו ואם שלושת ילדיו, בזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלוות גופה, ובתחונה והפר את זכורה לשלוות נש ותחושת ביטחון. הפגעה התרחשה בدل"ת אמות הבית, במקום בו קיימת ציפיה טبيعית לביטחון ומוגנות ובשני מועדים שונים. הנאשם הפר את האמון ששרר בין לבין המתлонנת, חזה את הגבול בין המותר לאסור עת נקט כלפי המתлонנת בתקפנות וניכרת החמרה מסוימת בהתנהגות המכוערת והאלימה על פני ציר הזמן.

15. במקרה המוקדם מבין השניים, התנהגות הנאשם הייתה משפילה, מקטינה וכוכנית. הנאשם מצא לגלג על המתлонנת באוזני בנוטיו הקטינות וצעירות מואוד, זרק לעברה חתיכת גבינה צהובה, וזרק על הרצפה צלהת. בהמשך התקרב אל המתлонנת אשר עמדה וצילה את מעשו ולא פצתה פה, והיכה בידה בחזקה כדי שתחלד ממעשה הצילום. החמיר לעשות כאשר באקט משפיל כשלעצמם חף בפני המתлонנת את ישבונו.

16. כפי שציינתי בהכרעת הדין, העובדה כי מעשה הצילום נועד, לטענת ההגנה, כדי ליצור פרובוקציה אין בו כהוא זה, להצדיק את התנהגותו האלימה של הנאשם או לפטור אותו מאחריות, ונזכיר כי הנאשם קם מקום מושבו, מבלתי שאמր מילה על מעשה הצילום ובמפתח נ Heg בנסיבות. אף את הטענה לפגעה בפרטיות קשה להלום, שעה שה הנאשם חף את ישבונו לעיני המצלה ושעה שהשניים נהנו לצלם זה את זה לעתים קרובות. עם זאת, דרגת החומרה נמוכה, לא נגרמה כל חבלה למתחונת והיא לא מזקקה לטיפול רפואי.

17. באשר לאישום הראשון - המאוחר בזמן, החמור יותר מבין שני המקרים. הנאשם שב ותקף את המתлонנת. הייתה לו שליטה מלאה על מעשיו, אך הוא התקשה לוויסת את תגובתו, ועל רקע ויכוח שטיבו אינם ידוע, בטע במתلونנת וכן היכה אותה מספר פעמים באמצעות טלפון נייד, בידה. על עצמת הכוח שהפעיל הנאשם על המתлонנת שחלשה ממנו מבחינה פיזית, ייעדו הסימנים הכהולים שעיטרו את

ידה, ולמרבה המזל, החבלות אינן חמורות יותר ולא נדרשה מעורבות רפואי.

18. את תשומתיה של המתלוננת בתקופה המדוברת, אין צורך לשער, שכן היא העידה במשפט שעות ארוכות. היה ניכר כי הפגיעה אינה מתחזקת בתוצאות הכאב הפיזי, וההשפעה והעלבן שהציפו אותה לא נעלמים בקלות. הפגיעה בתוצאות הביטחון והמוגנות, שהיא נסתרת מהعين לעיתם חמורה מהסימנים שנוטרים על גופן של קורבנות אלימות במשפחה.

19. על אף שאין מדובר בעבירות אלימות מסווגת בדרגת חומרה גבוהה גבולה, אין להקל בהן ראש, שכן לעיתים עבירות כגון אלו מהוות תמרור זהירה מפני ביצוען של עבירות אלימות חמורות בהרבה (ע"פ 10756/04 אゾלאי נ' מדינת ישראל (7.7.2005)).

20. לモתר לציין כי אלימות במשפחה היא בעיה חברתית אקטואית ובעל פנים רבות. אלימות זו חזча מגדרים, מעמדות ופוגעת ללא הבדל בשכבות שונות באוכלוסייה. תופעה זו שהפכה להיות חזון נפרץ במחוזותינו גובה מחיר כבד מקורבנות העירה. לכן, תפקידו של בית המשפט במאבק בתופעה הוא בטלת עונשים מرتיעים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיידואלי, והן לעבריין הפטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה סובלנית להתנהגויות מעין אלה. ראו מני רבים ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019) וכן ע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021) בו נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנகוט במדיניות הענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקשיים לעיתם בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתדר מאחריו מפטן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מسببות לתוצאות הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העול Af לסכן את חי' בני המשפחה, ובهم בת הזוג של התקוף (ראו והשו ע"פ 19/1884 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

21. באשר למדיניות הענישה הנהוגה המהווה כלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראו. בעבירות מסווג זה, אפשר למצוא מנגד של עונשים החל ממאסרים מוותניים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כМОן בנסיבות המעשה והעשה. חלק מהמקרים שיובאו להלן, חמורים בהרבה מענינו של הנאשם וחלקם פחות. הדבר כМОן נלקח בחשבון ובהתאם מבוצעות התאמות הנדרשות. חרף חוסר הזיהות בין המקרים אפשר להבחן כי על רקע התגברות מעשי האלימות נגד נשים והמחיר הכבד שלשלמות נפגעות העבירה, ניכרת מגמת החמרה ברורה בענישה, גם כאשר מדובר בנאים נעדרי עבר פלילי. ראו: ע"פ 16/3077 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - הוצג על ידי המאשימה; ע"פ 16/303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016); ע"פ"ג (מרכז) 38706-12-21 סבתהו נ' מדינת ישראל (7.3.2022); ע"פ"ג 22-03-22 63660-1616-12-20 שגית לוי נ' מדינת ישראל (20.6.2022); ע"פ 45513-05-22 22674-12-19 מרמלשטיין נ' מדינת ישראל (30.10.2023); ע"פ 20-08-20 40581-15.2.2021 (מרכז) פיקדו נ' מדינת ישראל (17.11.2020); ע"פ"ג (מרכז) 18-02-19 35469-19-02-15032-08-18 פלוני נ' מדינת ישראל (6.2021) - הוצג על ידי המאשימה וחמור מענינו; ת"פ (ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.2020); ת"פ (ראשל"צ) 15864-11-16 35469-19-02-15032-08-18 פלוני (11.4.2022); ת"פ 28285-02-19 15032-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני (30.5.2021); ת"פ (ראשל"צ) ו

חלפון (22.1.2019); ת"פ (רחובות) 16-09-69862 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2018).

22. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הנהוגה הענישה אומר כי ההגנה לא מצאה לנכון להציג בפני בית המשפט פסקין דין התומכים בעתריתה לקבעת המתחם, על אף שהוא זה מן הראי שכר עיטה, במיוחד שעתירתה לקבעת מתחם צר באופן קיצוני (בין התcheinות להימנע מעבירה וקנס ועד למסר על תנאי) אינה שגרתית. הימנעות ההגנה מהמצגת פסקין דין שכאלו, מדובר בעד עצמה.

23. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה מצאתה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר מוותנה ועד לשנת מאסר לצד רכיבי עונשה נוספים.

גזרת העונש המתאים לנאשם

24. לא מצאת נסיבות לחומרה או לcola המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בגין המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40א' לחוק העונשין) כלהלן:

25. הנאשם יליד 1985, פרוד מן המטלוננט ואב לשולשת ילדים. הלה שירות שירות צבאי ביחידת קרבית. אין לחובת הנאשם רשותות קודמות. כיום, מתגורר הנאשם בנפרד מן המטלוננט, מקיים הסדרי ראייה כנדרש ונראה כי הוא אב פעיל ומעורב בחיי ילדים, והם אהובים אותו.

26. מאז הגיע כתוב האישום החלפו כשנתיים. בזמן זה ניהל הנאשם את המשפט עד תומו ללא נטילת אחריות. זהוי כМОבן זכות שבדין, ואין בכך, כדי להביא להחמרה בעונשו, אך לבטח לא יהיה זכאי הנאשם להקלת הנינטנת למי שמודה, מיותר את הצורך בשמייעת עדויות, מביע חרטה ועשה ככל יכולתו לכפר על מעשי הרעים ותוצאותיהם (ראו: [ע"פ 930/22 חטיב נ' מדינת ישראל סעיף 25](#) (13.7.2022)). לצד זאת יש אף להביא בחשבון כי ניהול ההליך הוביל לזכויו הנאשם מהאישום השני, ובקשר זה אחזר והוא אומר - לא משומם שבית המשפט לא האמין לדברי המטלוננט אלא שלאור חקירות משטרת ל��יה והעדר מסויימות.

27. כפי שנוכחתי לדעת משמעית הראיות והדבר בא לידי ביטוי בהכרעת הדין, מערכת היחסים בין הנאשם למטלוננט מורכבת, מלאה באשומות הדדיות בנוגע להתנהלות בתחום החיים השונים, תקשורת ל��יה, והליך הגירושין רווי בא茅זיות ומתחים. היה ניכר כי הנאשם מתקשה לראות את החלקים האלים וה頓וקפנויים בדף אישיותו, כפי שבאו לידי ביטוי בהתנגדותו הפוגענית ובדרכו בחר לניהל את משפטו, וטיעוני ההגנה לעונש היו לא יותר מחזרה על שלל טיעוני הנאשם שנדרחו בהכרעת הדין המרשיעה. ובהקשר זה אזכיר כי לא מצאת כל ממש בטענת ההגנה לאכיפה בררנית, ומשכך, אין לכך נפקות על גזר הדין. אחזר ואומר, לא מדובר בהפליה בין דומים, אלא בהבחנה בין שונים.

28. הנאשם בדברו האחרון אמר בחצי פה "אני מצטער". לרגע קט היה ניתן לסביר כי בכוונתו להביע

חרטה, אולם על אף שהנאים בעל יכולות ורבלויות טובות, ועל אף שהוא התבקש לברר אמירה זו, מטעמים השמורים עמו, הותיר אותה עוממה וביקש שלא להוסיף דברים. הנאים לא הביע אמפתיה לשבל שגרם לנפגעת העבירה, והוא לא ביקש את סליחתה. لكن, אין לראות באמירה זו, אלא אמירה ריקה מתוכן. ניכר כי גם היום בחלוּף זמן מביצוע העבירות ועל אף הכרעת הדין המרשיעה, הנאים ממוקד ומרוכז בעצמו וטרם התחיל להפנים את חומרת מעשיו או מעמדם של הערכים החברתיים בהם פגע.

29. לכך אוסיף כי העובדה כי הוריו של הנאים מצדדים בו ללא סיג, מגוננים עליו, ומפנים אכבע מסוימת כלפי המתлонנת, אף היא מקשה על יכולתו של נאים לעורוך בחינה עצמית ובאופן המגביר את הסיכון הנש��ף ממנו.

30. הנאים אכן נעדר הרשעות קודמות, ולכוארה אדם נורטטיבי, אך מאפייני האלים כemo גם התנהלות הנאים בכללותה, ובכל זה קוו ההגנה בו נקט, התייחסות המשפטיה והמזולגת כלפי המתлонנת, הкус הרוב שאוצר בו, חוסר יכולת להביע אמפתיה, חוסר תובנה והפנמה של הפסול במשעים, העדר יכולת לבחינה ולהתבוננות עצמית, כמו גם התמייה הבלתי מסותגת שזכה בה מצד משפטחו, מלבדים על רמת סיכון להישנות עבירות לא מבוטלת ומהוים תמרור זהה להבות. דברים אלו נכוונים בפרט שהסתסוך העומד ברקע לביצוע העבירות עודנו חי ובועט והדפוסים העומדים בבסיס העבירות אינם מטופלים.

31. בהינתן המקובל היה מקום להshit על הנאים עונש שנמצא בשליש התחthon של מתחם הענישה, שכן העונש המצרי בתחתית המתחם שמור לנאים נעדרי עבר פלילי, שלקחו אחריות על מעשים. אולם, בסופו של דבר מצאתי שלא למצות עם הנאים את הדין, ולא להshit עליו עונש מסר קצר לריצוי בעבודות שירות, וזאת מושם הפגיעה הכלכלית הקשה הצפואה מן העונש בו ובילדיו, האיזון יבוא לידי ביטוי ביתר רכיבי הענישה.

תוצאה

32. אני גוזרת על הנאים את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מסר אותם לא ירצה הנאים, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה אלימות מסווג עון לרבות איומים;

ב. 6 חודשים מסר אותם לא ירצה הנאים, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה אלימות מסווג פשוט.

ג. קנס בסך 1,800 ₪ אשר ישולם עד לא יותר מיום 1.10.2024.

ד. פיצוי למטלוננת בסך 3,600 ₪ אשר ישולם עד לא יותר מיום 1.10.2024.

מוסבר לנאים כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי בעבר שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מה דרכים הבאות:

• כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה או www.eca.gov.il;

- מוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) 35592 או טלפון 073-2055000.
 - בمحזמן בכל סניף של בנק דואר בהציג תעודה זהות בלבד (או צורך בשוברים).
- זכות ערעור לבית המשפט המחויזי כחוק.
ניתן צו כללי לモוצגים.

ניתן היום, י"ב סיון תשפ"ד, 18 יוני 2024, במעמד הצדדים.